

til Hensigt i nogen Grad at mildne Lovforslagets Krav om, at det, naar Rejsehjælp ydes, skal være godtgjort, at der er sikret den paagældende tilstrækkeligt Udkomme paa Ankomststedet.

Ændringsforslag Nr. 4 er af sproglig Art.

§ 4, 2det Stykke, skaber fastere Rammer for Uddelingen end den nugældende Lov, men den hindrer ikke Hjælpekassestyrelserne i at hjælpe, hvor de finder Grund dertil. I 18 Maaneder kan Styrelsen yde Støtte i det Omfang, den ønsker. Hvis Hjælpen i nævnte Tid overstiger 180 Kr., skal der hengaa et Aar, inden Hjælpekassen atter maa støtte. Efter et Flertals Opfattelse bør der dog gives Styrelsen Adgang til, hvis særlige Grunde taler derfor, at fortsætte med Understøttelsen ud over det nævnte Tidsrum; man foreslaar derfor ved Ændringsforslag Nr. 6 at ind sætte den i saa Henseende fornødne Undtagelsesregel. Fortsættes Hjælpen, skal, som Ændringsforslag Nr. 9 viser, Regnskabet give Oplysning derom.

Ændringsforslag Nr. 7, stillet af Udvalget, forbyder Hjælpekassens Styrelse at bruge af Kassens Midler til trængende, som har Krav paa Støtte af Kommunekassen, uden at Hjælpen faar Fattighjælps Virkning. Efter Fattiglovens § 61 kan Kommunekassen paatage sig Udgifter til de i den nævnte Paragraf omtalte Formaal, uden at dette medfører Fattighjælps Virkning for Modtageren, hvorfor der ikke i disse Tilfælde er nogen Anledning til at lade Hjælpekassen træde til og derved overføre en Del af de paagældende Udgifter paa Statskassen, der i Forvejen støtter de i Paragraffen nævnte Anstalter med betydelige Beløb. — Ændringsforslaget bidrager til paa dette Omraade at ligestille alle Kommuner og bevare Lovens Princip. Dels derved, og navnlig naar Forslag til Lov om Understøttelse til Børn af Enker og af Enkemænd bliver gennemført, vil Hjælpekassen aflastes for en betydelig Del af dens nuværende Udgifter. For sidstnævnte Forholds Vedkommende oplyses, at der i 1911 — 12 af Hjælpekassen blev ydet til 2,823 Enker og 368 Enkemænd i alt 316,279 Kr.

Efter et Flertals Mening er der derfor ingen Anledning til som af et Mindretal foreslaaet at forhøje Statstilskuddet.

Ændringsforslag Nr. 8, stillet af Udvalget, giver en Hjælpekassestyrelse Ret til med det kommunale Raads Samtykke at afholde mindre Udgifter til Administration og i Organisationsøjemed.

Et *Mindretal* (Andreasen, Mads Larsen, P. Munch, Ferdinand Nielsen, Sigvald Olsen og H. Rasmussen) anser de af hele Udvalget foreslaaede Ændringer for Forbedringer, ligesom man mener, at den af Flertallet under Nr. 6 foreslaaede Tilføjelse er en Forbedring, men det finder ikke Lovforslaget tilfredsstillende, selv om disse Ændringer vedtages.

Da der fra Ministeriets Side er gjort en Fortolkning gældende, hvorefter Personer, der modtager Fattighjælp, ikke kan overføres til Hjælpekasseunderstøttelse, selv om hele deres Stilling og alle deres Forhold maatte tale derfor, har man ønsket at tilvejebringe en klar Opfattelse paa dette Omraade. Mindretallet vilde have foretrukket at fastslaa i Loven, at en umiddelbar Overførelse kunde finde Sted, men da der i Udvalget kunde opnaas Enighed om Ændringsforslag Nr. 2, hvorefter Tidsfristen begrænses til en Maaned, er man gaaet med dertil.

2det Stykke af § 4 foreslaas udeladt. Bestemmelsen strider mod det Princip, hvorpaa Loven er bygget: Hjælpekassebestyrelsernes frie Skøn over hvert enkelt Tilfælde, den vilde udelukke en meget stor Del af dem, der hidtil har faaet Understøttelse af Hjælpekasserne, og vilde saaledes gribe forstyrrende og ødelæggende ind i disses Virksomhed, saaledes som den har udviklet sig paa Grundlag af Loven af 1907. Det af Flertallet under Nr. 6 stillede Forslag vil bøde lidt herpaa, men langt fra tilstrækkeligt; de Tilfælde, hvor der maa gives Hjælp udover de i § 4, 2det Stykke, fastsatte Grænser, er, som en nu fleraarig Erfaring viser, saa talrige, at det er kunstigt og urimeligt kun at aabne Adgang dertil i Undtagelsestilfælde, i hvilke